

Daniels bok – nummer trettifire

Åpenbaringen av Daniel: En profetisk reise gjennom jordens historie og Guds dommer

Jeff Pippenger

2023-12-29

De første seks kapitlene i Daniels bok representerer historien til jorddyret i Åpenbaringen tretten. De forente stater (jorddyret) begynte som det sjette riket i Bibelens profeti i 1798, da pavedømmet (havdyret i Åpenbaringen tretten) mottok et profetisk dødelig sår, og avsluttet sitt herredømme som det femte riket i Bibelens profeti.

Historien om dyret fra jorden er historien om advarselen om at Guds domshandlinger nærmer seg. Ved begynnelsen av historien om dyret fra jorden begynte Guds undersøkende dom, og ved avslutningen av dyret fra jorden begynner Guds fullbyrdende dom. Advarselen om at Guds undersøkende dom nærmet seg, ved begynnelsen, ble framstilt ved den første engels budskap i Åpenbaringen kapittel fjorten, som kom ved «endetiden» i 1798. Advarselen om at Guds fullbyrdende dom nærmer seg, ved avslutningen, framstilles som de tre englers budskap i Åpenbaringen kapittel fjorten, som kom ved «endetiden» i 1989.

Ved hver «endetid» blir en del av Daniels bok åpnet. I jorddyrets begynnelseshistorie, i 1798, ble Daniels kapitler sju, åtte og ni åpnet. Disse kapitlene er framstilt som synet ved elven Ulai. I jorddyrets avslutningshistorie, i 1989, ble Daniels kapitler ti, elleve og tolv åpnet. Disse kapitlene er framstilt som synet ved elven Hiddekel. Hver gang Daniels bok blir åpnet, blir en prøvelse i tre trinn brakt over den generasjonen som da lever.

Og han sa: Gå bort, Daniel; for disse ordene skal holdes skjult og forseglet inntil endens tid. Mange skal bli rensket og gjort hvite og prøvet; men de ugudelige skal handle ugudelig; og ingen av de ugudelige skal forstå, men de vise skal forstå. Daniel 12:9, 10.

Den tretrinns prøveprosessen er basert på strukturen i det hebraiske ordet som oversettes med «sannhet», og som ble dannet ved å kombinere den første, den trettende og den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet. Det hebraiske ordet representerer og besitter Guds skapende kraft. All profetisk sannhet er strukturert på dette ordet, slik også den tretrinns prøveprosessen i Daniels bok, kapittel tolv, er det. Ordet representerer ikke bare Guds skapende kraft, men også Jesus Kristus, som er Sannheten, og som også er den Første og den Siste, slik dette framstilles ved den første og den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet.

Begynnelsen av jorddyrets historie, da advarselen om den undersøkende dommens nærhet nådde fram ved endens tid i 1798, er framstilt ved den første engel i Åpenbaringen 14. Den første engels budskap i Åpenbaringen kapittel 14 inneholder hvert av de tre trinnene, som er sannheten, og som representerer den tredelte prøvende prosessen som møtte slekten da den første engel kom i 1798.

Og jeg så en annen engel fly midt over himmelen; han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, og for hver nasjon og stamme og tungemål og folk. Han sa med høy røst: Frykt Gud og gi ham ære; for tiden for hans dom er kommet. Og tilbe ham som gjorde himmelen og jorden og havet og vannkildene. Åpenbaringen 14:6, 7.

Avslutningshistorien til jorddyret, da advarselen om den utøvende dommens nær forestående ankomst kom ved endens tid i 1989, er framstilt ved de tre englene i Åpenbaringen kapittel fjorten. De tre englene i Åpenbaringen 14 representerer de tre trinnene, som er sannheten, og de tre englene representerer den tredelte prøveprosessen som konfronterte den generasjonen som levde da den tredje engelen ankom i 1989.

Og jeg så en annen engel fly midt under himmelen, med det evige evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, og for hver nasjon og stamme og tunge og folk. Han sa med høy røst: Frykt Gud og gi ham ære; for tiden for hans dom er kommet. Og tilbe ham som skapte himmelen og jorden og havet og vannkildene. Og en annen engel fulgte etter og sa: Falt, falt er Babylon, den store by, hun som lot alle folkeslag drikke av hennes horeis vredes vin. Og den tredje engelen fulgte dem og sa med høy røst: Dersom noen tilber dyret og dets bilde og tar dets merke på sin panne eller på sin hånd, da skal også han drikke av Guds vredes vin, den som er skjenket ublandet i hans harmebeger; og han skal pines med ild og svovel for de hellige englers åsyn og for Lammets åsyn. Og røyken av deres pine stiger opp i all evighet; og de har ingen hvile dag eller natt, de som tilber dyret og dets bilde, og enhver som tar dets navns merke. Her er de helliges tålmodighet; her er de som holder Guds bud og Jesu tro. Åpenbaringen 14:6–12.

Daniels bok er bygd opp over de tre englebudskapene. Denne strukturen er både de tre trinnene i det hebraiske ordet for «sannhet» og den tilsvarende tredelte prøvingsprosessen, men prøvingsprosessen utfolder seg på den historiske linjen til jorddyret i Åpenbaringen kapittel tretten (De forente stater), og også på den historiske linjen til jorddyrets to horn (republikanisme og protestantisme). De forente staters historie, som begynner i 1798 og fortsetter frem til den snart kommende søndagsloven, er den samme historiske perioden som Syvendedags Adventistkirken eksisterer i. Daniels bok omfatter derfor også den strukturen som fremstiller adventismens historie, begynnende i 1798 og fortsettende frem til den snart kommende søndagsloven. Ved å gjøre dette identifiserer Daniels bok de samme profetiske historiene som er fremstilt i Åpenbaringens bok, og ved dette tilveiebringer den det første vitnet som fullkommengjør den andre vitnets budskap. Fullkommengjøringen av de to bøkene skjer ved det samme profetiske fenomenet som eksisterte i forholdet mellom Det gamle testamente og Det nye testamente.

«Historien om Jesu liv, død og oppstandelse, som Guds Sønn, kan ikke fullt ut bevises uten det vitnesbyrd som finnes i Det gamle testamente. Kristus åpenbares i Det gamle testamente like tydelig som i Det nye. Det ene vitner om en Frelser som skulle komme, mens det andre vitner om en Frelser som er kommet på den måten profetene forutsa. For å kunne verdsette frelsesplanen må Skriften i Det gamle testamente forstås grundig. Det er det herliggjorte lys fra den profetiske fortid som med klarhet og skjønnhet fremhever Kristi liv og Det nye testamentes lære. Jesu mirakler er et bevis på hans guddommelighet; men de sterkeste bevisene for at han er verdens Forløser, finnes i profetiene i Det gamle testamente sammenholdt med

historien i Det nye. Jesus sa til jødene: 'Ransak Skriftene; for dere mener at dere har evig liv i dem, og nettopp de vitner om meg.' På den tiden fantes det ingen annen skrift enn Det gamle testamente; derfor er Frelserens påbud klart.» Spirit of Prophecy, bind 3, 211.

«Historien om Jesu liv, død og oppstandelse» sammenfatter Kristi verk for menneskeheten og vitner om de tre trinn, og disse tre trinn er «sannheten». Det hebraiske ordet for «sannhet» representerer Jesus, som er den første og den siste, begynnelsen og enden og Alfa og Omega, og selve ordet består av den første og den siste bokstav, som representerer det samme; for som Alfa og Omega fremstiller Jesus enden på en ting sammen med begynnelsen på en ting. Kristi liv, død og oppstandelse er sannhet, for blant annet er de representert ved tre trinn, og det første og det siste trinn er begge «liv», for «liv» og «oppstandelse» er begge «liv». Den midterste bokstav i det hebraiske ordet er alfabetets trettende bokstav, og tretten er et symbol på opprør, og Kristi død ble forårsaket av Satans og Adams sønners opprør, de som sluttet seg til hans opprør.

Forståelsen av Jesu Kristi åpenbaring i Åpenbaringsboken blir avseglet like før menneskenes nådetid avsluttes, og et hovedelement i den sannhet som da blir avseglet, er at Kristus er «sannheten», Alfa og Omega, som setter sin signatur som Alfa og Omega på de sannheter som Han har forordnet skal finnes i sitt Ord. Når søster White skrev: «Historien om Jesu liv, død og oppstandelse, som Guds Sønn, kan ikke fullt ut påvises uten det vitnesbyrd som finnes i Det gamle testamente. Kristus er åpenbart i Det gamle testamente like klart som i Det nye», bekrefter hun, for dem som vil se, at de tre englers budskap i Åpenbaringen kapittel fjorten (som også er oppbygget over de samme tre trinn, som «liv, død og oppstandelse»), «ikke fullt ut kan påvises uten det vitnesbyrd som finnes» i Daniels bok.

Hun gjør også oppmerksom på at Daniels bok vitner om et Babylon «som skal komme», mens Åpenbaringsboken vitner om et Babylon som «er kommet» på den måten som ble forutsagt i Daniels bok. Videre påpeker anvendelsen at «for å kunne verdsette» Åpenbaringsboken, «må» Daniels bok «forstås grundig», for «det er det herliggjorte lys» fra Daniels bok «som fremhever Kristi liv og læren» i Åpenbaringsboken «med klarhet og skjønnhet.»

Hennes ord kan også forstås slik at «Jesu mirakler», slik de fremstilles i Johannes' åpenbaring, var «et bevis på hans guddom; men de sterkeste bevisene på at han er verdens Forløser, finnes» når profetiene i Daniels bok «sammenlignes med historien» i Johannes' åpenbaring. Videre kan det erkjennes at da «Jesus sa til jødene: 'Gransk skriftene; for i dem mener dere at dere har evig liv, og de er de som vitner om meg,» så er Daniels bok, for åndelige jøder i dag, det som vitner om Jesu Kristi åpenbaring, og den åpenbaring som blir avseglet like før prøvetidens avslutning, er der hvor evig liv finnes.

Daniels bok fremsetter de profetiske sannhetene som bringes til fullendelse i Åpenbaringsboken. Den er oppbygget på de tre trinnene som er representert ved det hebraiske ordet for «sannhet», og derfor representerer selve boken en prøve for den generasjonen da disse kjensgjerningene blir avseglet opp og åpenbart. Jesus selv, som Alfa og Omega, blir direkte fremhevet i de aller første ordene og i det første kapitlet i Åpenbaringsboken. Disse artiklene har også vist at Daniels bok, kapittel én, har den samme profetiske struktur og de samme kjennetegn som den første engels

budskap i Åpenbaringen kapittel fjorten.

Den første engels budskap og Daniels bok kapittel én identifiserer begge den tretrinns prøvingsprosessen som er Alfa og Omegas kjennetegn. Kapitlet begynner med at det bokstavelige Babylon erobrer det bokstavelige Juda, og boken leder frem til det siste slaget mellom Babylon og Juda, fremstilt i de siste seks versene av Daniels bok kapittel elleve. I disse versene blir det åndelige Babylon erobret av det åndelige Juda, idet Mikael står frem og menneskenes nådetid opphører. Disse versene fremstiller avslutningen på den profetiske historien om krigen mellom Babylon og Juda. I disse versene blir helbredelsen av det dødelige såret illustrert.

Versene som beskriver helbredelsen av det dødelige såret, begynner med vers førti i Daniel elleve, som innledes med ordene: «Og ved endens tid». «Endens tid» i verset representerer 1798, da pavedømmet ble tilføyd sitt dødelige sår. Versene forteller deretter historien om hvordan det dødelige såret helbredes, idet pavedømmet overvinnes, for det første sin fiende, sydens konge (Sovjetunionen), for det andre sin allierte, det herlige land (De forente stater), og for det tredje sitt offer, Egypt (De forente nasjoner). I vers førtifem kommer pavedømmet (nordens konge) til sin ende, uten at noen hjelper det. Beretningen i disse versene om helbredelsen av pavedømmets dødelige sår begynner med pavedømmets fall i 1798, og den ender med pavedømmets endelige oppreisning og fall. Versene mellom innledningen til avsnittet og avslutningen på avsnittet identifiserer opprøret i midten.

Det hebraiske ordet for «sannhet» ble dannet ved at den første bokstaven, den trettende bokstaven og den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet ble satt sammen. Tretten er et tall som symboliserer opprør, og historien mellom den første og den siste. I det avsluttende profetiske avsnittet i Daniels bok fremstilles den samme krigføringen som er fremstilt i de aller første versene i boken. Disse versene innleder kapittel én, hvor vi finner den tretrinns prøvelsesprosessen som er sannheten. Deretter finner vi i det avsluttende avsnittet de samme tre trinnene, idet det begynner med pavedømmets første fall og ender med pavedømmets siste fall, og innrammet i midten er de siste dagers opprør.

Innen de siste seks versene i Daniel kapittel elleve finnes et annet vitnesbyrd om sannheten, for den første geografiske makten pavedømmet måtte styrte (kongen i sør) er et symbol på dragens makt, likesom den siste av de tre geografiske maktene (Egypt) er det. Den tretrinns erobringen som er nødvendig for at det dødelige såret skal leges, begynner med kongen i sør, som er et symbol på ateismens dragemakt, og den siste av de tre maktene, fremstilt ved Egypt, er det fremste bibelske symbolet på den ateismen som er knyttet til dragen. Faktisk er ordet som er oversatt med «sør» i vers førti i avsnittet, «negeb», som noen ganger oversettes med Egypt. De tre hindringene bærer sannhetens kjennetegn, for den første hindringen er den siste hindringen. Makten i midten er det herlige landet (De forente stater). De forente stater er stedet hvor opprøret knyttet til søndagsloven blir tilveiebrakt, og symbolet på De forente stater da det begynte, var tretten kolonier.

Alfa og Omegas signatur gjennomtrenger Daniels bok og utgjør det vitnesbyrd som, når det sammenføres med Åpenbarings bok, stadfester Jesu Kristi guddommelighet. I lys av Daniel kapittel tolv, og den tredelte prøvingsprosessen som finner sted i den generasjonen da boken blir

avforseglet, er det å forkaste åpenbaringen av strukturen i Daniels bok å være blant dem som blir identifisert som de ugudelige. I lys av Åpenbaringen kapittel fjorten er det å forkaste åpenbaringen av strukturen i Daniels bok å være blant dem som blir identifisert som dem som tilber dyret og dets bilde.

Johannes' åpenbaring viser at like før nådetiden avsluttes, blir Jesu Kristi åpenbaring avseglet, og Jesu Kristi åpenbaring omfatter avseglingen av strukturen i Daniels bok.

«Daniel, som av mennesker ble hedret med statens ansvar og med hemmelighetene til riker som utøvde verdensomspennende herredømme, ble av Gud hedret som Hans sendebud og fikk mange åpenbaringer om de kommende tidsaldres mysterier. Hans vidunderlige profetier, slik de er nedskrevet av ham i kapittel 7 til 12 i boken som bærer hans navn, ble ikke fullt ut forstått engang av profeten selv; men før hans livsgjerning var avsluttet, fikk han den salige forsikring om at han «ved dagens ende»—i den avsluttende periode av denne verdens historie—igjen skulle få stå frem på sin lodd og plass. Det ble ikke gitt ham å forstå alt det Gud hadde åpenbart om den guddommelige hensikt. «Lukk til ordene og forsegl boken,» ble han pålagt angående sine profetiske skrifter; disse skulle være forseglet «inntil endetiden». «Gå bort, Daniel,» påla engelen igjen Jehovas trofaste budbærer; «for ordene skal holdes lukket og forseglet inntil endetiden.... Men gå du bort til enden kommer; for du skal hvile og stå frem på din lodd ved dagens ende.» Daniel 12:4, 9, 13.»

«Når vi nærmer oss avslutningen av denne verdens historie, krever profetiene som er nedtegnet av Daniel, vår særlige oppmerksomhet, ettersom de angår nettopp den tiden vi lever i. Til dem bør knyttes læren i den siste boken i Det nye testaments skrifter. Satan har ledet mange til å tro at de profetiske delene av Daniels og Johannes åpenbarerens skrifter ikke kan forstås. Men løftet er klart om at en særskilt velsignelse vil følge studiet av disse profetiene. 'De forstandige skal forstå' (vers 10), ble sagt om Daniels syner, som skulle bli åpnet i de siste dager; og om den åpenbaring som Kristus ga til sin tjener Johannes til veiledning for Guds folk gjennom alle århundrene, lyder løftet: 'Salig er den som leser, og de som hører ordene i denne profeti og tar vare på det som er skrevet i den.' Åpenbaringen 1:3.» Prophets and Kings, 547.

Idet søster White talte i framtidsform til sin egen tid og tidsalder, uttalte hun: «når vi nærmer oss avslutningen på denne verdens historie», vil «de vise forstå» at «profetiene nedskrevet av Daniel krever vår særlige oppmerksomhet, ettersom de angår nettopp den tid vi lever i.» De «mange åpenbaringer om hemmelighetene i de kommende tidsaldre. Hans vidunderlige profetier, slik de er nedtegnet av ham i kapitlene sju til tolv i boken som bærer hans navn,» skal «bli avseglet i de siste dager.»

Når Daniels bok blir åpnet, frembringer den en tredelt renselsesprosess som prøver den generasjonen som lever når Løven av Judas stamme gir Daniels bok til sitt folk. I Åpenbaringen ti forteller Søster White oss at engelen som steg ned, var «ingen ringere enn Jesus Kristus». I Åpenbaringen ti hadde engelen en liten bok åpen i sin hånd, som Johannes fikk befaling om å ta og ete. Denne boken ble åpnet av Løven av Judas stamme, som er ingen ringere enn Jesus Kristus, så boken Johannes fikk befaling om å ete, var Daniels lille bok.

Det var Løven av Judas stamme som åpnet boken og ga Johannes åpenbaringen om det som skulle skje i disse siste dager.

«Daniel stod på sin plass for å bære sitt vitnesbyrd, som var forseglet inntil endetiden, da den første engels budskap skulle forkynnes for vår verden. Disse forhold er av uendelig betydning i disse siste dager; men mens «mange skal bli rensset og gjort hvite og lutret», skal «de ugudelige handle ugudelig; og ingen av de ugudelige skal forstå». Hvor sant dette er! Synd er overtredelse av Guds lov; og de som ikke vil ta imot lyset angående Guds lov, vil ikke forstå forkynnelsen av den første, den andre og den tredje engels budskap. Daniels bok blir avforseglet i åpenbaringen til Johannes, og fører oss frem til de siste scener i denne jords historie.»

«Vil våre brødre ha i minne at vi lever midt i de siste dagers farer? Les Åpenbaringen i sammenheng med Daniel. Undervis i disse ting.» Testimonies to Ministers, 115.

Å forkaste åpenbaringen av strukturen i Daniels bok, som nå blir åpnet, er å være blant dem som blir identifisert som de ugudelige. De første seks kapitlene i Daniel fastsetter den profetiske strukturen som fremstiller Adventismens profetiske historie, jorddyret, de sytti symbolske årene i Jesaja kapittel tjette, de to hornene, protestantismen og republikanismen, den profetiske historien om den første og den andre engels budskap, og historien om de tre englers budskap. De siste seks kapitlene i Daniel angir de profetiske budskapene som blir åpnet ved begynnelsen og avslutningen av alle disse tidligere nevnte historiene.

Kapittel én i Daniel er historien om den første engels bevegelse, ved begynnelsen av jorddyrets historie. Kapitlene én til tre er historien om den tredje engels bevegelse, ved avslutningen av jorddyrets historie. Kapittel fire skal stilles på linje med kapittel én, som begynnelsen, og kapitlene fem og seks skal stilles på linje med kapitlene én til tre, som avslutningen. Den kunnskapsøkning som er fremstilt i kapitlene sju, åtte og ni, skal stilles på linje med kapittel én som begynnelseshistorien. Den kunnskapsøkning som er fremstilt i kapitlene ti, elleve og tolv, skal stilles på linje med kapitlene én til tre som avslutningshistorien.

Linje på linje identifiserer denne anvendelsen jorddyrets begynnelseshistorie som kapitlene én, fire, sju, åtte og ni. Anvendelsen identifiserer også jorddyrets avslutningshistorie som kapitlene én til tre, kapitlene fem, seks og ti til tolv. Slik blir Daniels bok framstilt som både begynnelsen og avslutningen på jorddyret.

Begynnelsen på jorddyret kan da identifiseres som Daniel kapittel én, for kapittel fire skal legges over kapittel én (linje på linje). Kapitlene sju, åtte og ni skal også legges over kapittel én. Derfor er begynnelsen på jorddyrets historie representert ved Daniel kapittel én.

Slik er det også med avslutningen av jorddyret. Avslutningen på jorddyrets historie er framstilt i kapittel én til tre, og kapittel fem, seks, ti, elleve og tolv skal legges oppå de tre første kapitlene (bud på bud); således er avslutningen på jorddyrets historie framstilt ved de tre første kapitlene i Daniel.

Kapittel én representerer begynnelsen, og deretter representerer kapittel én til tre avslutningen, og strukturen med én og deretter tre identifiserer at den profetiske strukturen i Daniels bok er identisk med den profetiske strukturen til de tre englene i Åpenbaringen fjorten. Der, som i Daniel, representerer den første engelen en adskilt historie, men er også en tredjedel av de tre englenes historie. Samtidig, idet denne erkjennelsen identifiserer og fremhever kombinasjonen av tre og én, er den også strukturen i det hebraiske ordet sannhet, som ikke bare representerer Kristus og Guds skapende kraft, men også en tretrinns prosess med prøving og renselse, som er framstilt både i Daniel kapittel én, og deretter igjen i Daniel kapittel én til tre.

Jesus, som er sannheten, er også Den første og Den siste, og i så måte gjentas historien om den første engels bevegelse til punkt og prikke i historien om de tre englene; derfor er det profetisk forsvarlig å legge de tre første kapitlene i Daniel over Daniel kapittel én, for begynnelsen illustrerer alltid avslutningen. Daniels bok blir da den «lille boken» som er i engelens hånd, for Daniels «lille bok» kan fullt ut fremstilles i Daniel kapittel én.

Vi vil fortsette vårt studium av Daniels bok i den neste artikkelen.

«Blant dem embetsmennene søkte etter, de som forberedte seg på å oppfylle bestemmelsene i den kongelige forordning, var Daniel og hans venner. Da de fikk vite at også de etter forordningen måtte dø, spurte Daniel, «med råd og visdom», Arjok, høvedsmannen for kongens livvakt: «Hvorfor er denne forordning så streng fra kongen?» Arjok fortalte ham om kongens rådvillhet over den bemerkelsesverdige drømmen og om hans manglende evne til å få hjelp fra dem som han inntil da hadde satt sin største lit til. Da Daniel hørte dette, tok han sitt liv i sin hånd, våget seg inn for kongens åsyn og ba om at det måtte gis tid, så han kunne be sin Gud å åpenbare for ham drømmen og dens tydning.»

«På denne anmodning gav monarken sitt samtykke. «Så gikk Daniel hjem til sitt hus og gjorde saken kjent for Hananja, Misjael og Asarja, sine ledsagere.» Sammen søkte de visdom hos Kilden til lys og kunnskap. Deres tro var sterk i bevisstheten om at Gud hadde satt dem der de var, at de gjorde Hans gjerning og oppfylte pliktens krav. I tider med villrådighet og fare hadde de alltid vendt seg til Ham for veiledning og beskyttelse, og Han hadde vist seg som en alltid nærværende hjelp. Nå overgav de seg på ny, med hjertets sønderknuselse, til hele jordens Dommer, idet de bønnfalt Ham om å gi dem utfrielse i denne deres tid med særlig nød. Og de bønnfalt ikke forgjeves. Den Gud de hadde æret, æret nå dem. Herrens Ånd hvilte over dem, og for Daniel ble «i et nattsyn» kongens drøm og dens betydning åpenbart.»

«Daniels første handling var å takke Gud for åpenbaringen som var blitt gitt ham. ‘Lovet være Guds navn fra evighet til evighet,’ utbrøt han; ‘for visdommen og makten hører Ham til. Han forandrer tider og stunder; Han avsetter konger og innsetter konger; Han gir de vise visdom og de forstandige kunnskap. Han åpenbarer de dype og skjulte ting; Han vet hva som er i mørket, og lyset bor hos Ham. Deg takker og priser jeg, du mine fedres Gud, du som har gitt meg visdom og makt, og som nå har kunngjort meg det vi ba Deg om; for du har nå kunngjort oss kongens sak.’» Prophets and Kings, 493, 494.